

Paul Soetaert is ruim 20 jaar bibliothecaris geweest van de Erasmus Universiteit in Rotterdam. In die periode was hij ook directeur van de Universiteitsbibliotheek. Op 26 april 2013 heeft de Erasmus Universiteit van hem afscheid genomen met een symposium over de toekomst van de wetenschappelijke bibliotheken.

Zoals zijn collega's maakte Paul in die 20 jaar grote veranderingen in de bibliotheekwereld mee met als meest in het oog springende de digitale bibliotheek. Hij leidde en begeleidde de UB naar een compleet nieuwe organisatie met vele nieuwe vormen van dienstverlening. Vooral daarvoor was prof. dr. H.G. Schmidt, rector magnificus, hem zeer erkentelijk.

Paul Soetaert is dr. in de geschiedenis van de KU Leuven en heeft voor zijn aanstelling in Rotterdam gewerkt als hoofd van de Kulak-bibliotheek in Kortrijk (1985-1992). Gedurende al die jaren in Nederland onderhield hij de contacten met Vlaanderen en zijn Vlaamse collega's. Zo was hij lid en tien jaar lang ook voorzitter van Sabido, het intussen ter ziele gegaan platform voor ontmoeting en overleg tussen de Vlaamse en Nederlandse archief-, bibliotheek- en documentatiesector van de Nederlandse Taalunie. Hij was ook lid van de eerste Raad van Bestuur van het VCOB, de voorloper van Bibnet, en maakte daar al wel eens een vergelijking tussen Vlaanderen en Nederland. Naast zijn opmerkelijke rol in het Nederlandse bibliotheekwezen was Paul in de tweede helft van zijn loopbaan van dichtbij betrokken bij het Europese LIBER waar hij onder andere mede-initiatiefnemer was voor het Library Leadership Programme.

In Rotterdam wordt hij per 1 augustus a.s opgevolgd door dr. Matthijs van Otegem uit de Nederlandse Koninklijke bibliotheek. Hij is hoofd van de sector Productie & Beheer en lid van het directieteam. Zijn belangrijkste opdracht bij de KB was het digitaliseren van de Nederlandse publicaties van 1470 tot nu. Hij is ook redacteur van het tijdschrift *Informatie Professional*.

Het symposium werd wetenschappelijk ingevuld door twee hoogleraren uit heel verschillende disciplines die toch een gelijklopende boodschap hadden voor het wetenschappelijk bibliotheekwezen: em. prof. dr. John Mackenzie Owen, hoogleraar informatiewetenschap aan de Universiteit van Amsterdam met *Soete ende stichtelicke bedenckingen aegaende de Bibliotheek der Universiteit* en prof. dr. Jeroen van den Hoven, hoogleraar ethiek aan de Technische Universiteit Delft met *The fate of the Library in the Age of Big Data*. Beiden gaven aan de wetenschappelijke bibliotheken een nieuwe opdracht mee: organisatie, beheer en toegang van grote wetenschappelijke databanken, de zogenaamde Big Data. Uit de discussie bleek dat lang niet iedereen het daarmee eens is. De rector magnificus ook niet. Een directeur van een Nederlandse universiteitsbibliotheek vond die nieuwe opdracht veel te hoog gegrepen voor de bibliotheken.

Julien Van Borm, Ere-hoofdbibliothecaris Universiteit Antwerpen

Op 1 februari 2013 werd prof. dr. **Stefan Gradmann** de nieuwe directeur van de Universiteitsbibliotheek Leuven. Naast zijn functie als hoofdbibliothecaris is hij verbonden aan de faculteit Letteren van de KU Leuven als gewoon hoogleraar (Literatuurwetenschap).

Stefan Gradmann werd geboren in Marburg (Duitsland) in 1958 en studeerde Literatuurwetenschap, Oud Grieks en Filosofie aan de Université Paris VIII (Vincennes, 1977-1980) en de Albert-Ludwigs-Universität Freiburg (1980 - 1983). Hij promoveerde met een proefschrift over de rol van ruimte in de werken van Adalbert Stifter en Franz Kafka.

Na zijn studie volgde hij een postgraduaat voor wetenschappelijke bibliothecarissen aan de Hogeschool Keulen en begon in 1988 zijn bibliotheekcarrière aan de Staats- und Universitätsbibliothek Hamburg, waar hij vanaf 1991 hoofd acquisitie was en in 1992 tot directeur werd benoemd van het NBV-catalogiseringsnetwerk van de vier noordelijke Duitse deelstaten. Zij fuseerden in 1995 met het Pica-netwerk van Niedersachsen, Sachsen-Anhalt en Thüringen.

In 1996 en 1997 was Stefan directeur van het uit deze fusie resulterende GBV-netwerk voordat hij in dienst trad van Pica (Leiden, vandaag deel van OCLC). Hij was nauw betrokken bij de invoering van het Pica-systeem in Frankrijk. Na zijn jaren in Nederland (1997 tot 2000) ging hij terug naar Hamburg als vice-directeur van het universitair rekencentrum om een virtuele campusbibliotheek voor de Universiteit Hamburg op te richten en een integrale aanpak voor informatiemanagement uit te werken.

In 2008 werd Stefan gewoon hoogleraar aan de Humboldt-Universiteit in Berlijn, waar hij tot begin 2013 onderzoek deed en onderwees in de bibliotheek- en informatiewetenschap in het vak 'knowledge management'.

Buiten zijn regulier werk en zijn academische functies is Stefan betrokken bij een hele reeks projecten zoals GAP, FIGARO (met als focus Open Access) en Digitised Manuscripts for Europeana (DM2E). Dit laatste project combineert zijn drie hoofdlijnen van onderzoek in de afgelopen jaren: semantische technologie en Linked Data, hun toepassing in de digitale geesteswetenschappen en het oprichten en verder uitbouwen van Europeana, waar hij van begin af aan sterk bij was betrokken.

Verder is hij sinds 2008 president van de Deutsche Gesellschaft für Informationswissenschaft und Informationspraxis (DGI) en was hij de afgelopen twintig jaar vaak als expert aan het werk voor de Europese Commissie in een aantal kaderprogramma's en een aantal nationale subsidieorganisaties, zoals DFG en ANR.

Professioneel en in zijn publicaties combineert Stefan Gradmann drie verschillende profielen: hij is tegelijkertijd bibliothecaris, geesteswetenschapper en ICT-er. Privé houdt hij van bergbeklimmen, wandelen, goed eten en goede wijn en van zijn familie. Jammer genoeg is daar nauwelijks tijd voor in zijn drukke agenda.